

[Fogh Rasmussen]

Endelig er der for det femte taget et skridt i retning af en mere retfærdig ægtefællebeskatning. Vi kunne i venstre godt have ønsket os et større skridt, men vi er kommet et stykke ad vejen.

Det er vores håb, at der nu er skabt så megen ro om skattelovgivningen, at folk tør disponere i tillid til gældende skatteregler. Vi har brug for flere investeringer, og vi har brug for mere opsparing. Skattereformen vil hjælpe os ad den vej.

Rahbæk Møller (SF):

Først skal jeg oplyse, at vi efter at vores ændringsforslag er forkastet, agter at stemme imod lovforslag nr. L 106; i modsat fald havde vi undladt at stemme.

Dernæst skal jeg udtrykke beklagelse over, at denne debat nok især bliver et opgør mellem socialdemokratiet og SF. Det ville have været mere klædeligt, hvis vi havde stået sammen i disse dage, men det er altså desværre ikke muligt.

Jeg vil her tage udgangspunkt i en artikel, jeg stødte på for nylig, skrevet af hr. Stavad i Ny Politik, som jeg synes er symptomatisk for den agitation, der er ført af socialdemokratiet. Jeg vil også tilføje, at jeg egentlig tror, det er et led i socialdemokratiets forfald, at der er så mange blade i dette land i den socialdemokratiske fagbevægelse og i den socialdemokratiske arbejderbevægelse i det hele taget, som man kun kan skrive i, hvis man har den rette nål i trøjen. Det giver indavl, og det gør, at man kan fremføre uvederhæftige påstande uimodsagt.

Det, hr. Stavad prøver at forklare befolkningen – eller, undskyld, de socialdemokratiske tillidsmænd – er, at SF med lys og lygte har søgt nogle få eksempler på helt urealistiske velhavere og helt urealistiske fattige, som slet ikke eksisterer i virkelighedens verden. F.eks. skriver hr. Stavad, at vi har fundet en erhvervsdrivende uden ejerbolig og uden privat bil, og en sådan kender hr. Stavad ikke, siger han.

Det er jo en direkte usandhed. Det spørgsmål, som hr. Stavad hentyder til, hedder spørgsmål 63. Der er gennemregnet forholdene for en erhvervsdrivende og en lønmodtager, begge med en indkomst på 450.000 kr. og henholdsvis med og uden rentefradrag på 100.000 kr. for sammenligningens skyld. Det

er direkte forkert, at vi er gået ud fra, at alle selverhvervende er lejere. Der står ikke noget om, hvorvidt vedkommende har bil eller ej, men jeg går ud fra, at den erhvervsdrivende har en firmabil; det plejer den slags at have.

Hr. Stavad siger, at han ikke kender en skifteholdsarbejder, der arbejder fuldtids hele året og tjener 120.000 kr., og det skal jeg selvfølgelig ikke anfægte – det gør hr. Stavad nok ikke, når han skriver det. Jeg skal heller ikke anfægte, at det er en lav løn for en skifteholdsarbejder – atypisk lav vil jeg da også sige – men at sige, de ikke eksisterer, er en anden påstand. Der er navnlig inden for det offentlige arbejdsmarked ganske mange kvinder, der arbejder 75 pct.s eller 80 pct.s tid og ligger på sådanne lønninger, og de bliver ramt som nævnt, og jeg forstår slet ikke den argumentation, at det skulle være en begrundelse for at ramme dem, at de har en lav løn.

Hr. Stavad siger, at vi har fundet en enkelt studerende, der tjener 65.000 kr. Nej, det har vi ikke; vi har fået tal for, at der er 63.000 unge, som bruger det faste lønmodtagerfradrag og mister det. Vi har ikke kunnet få relevante oplysninger om, hvor mange af disse der bliver reddet på anden vis; de får ikke alle sammen en skatteforhøjelse, for nogle af dem kan trække noget befordring eller andet fra – det er jo da rart at vide – men det er helt givet, at en væsentlig del af disse 63.000 direkte vil få en skatteforhøjelse. Det er unge mennesker, der endnu ikke har fået tilknytning til arbejdsmarkedet.

Så harcelerede hr. Stavad over, at SF åbenbart vil skattemæssigt ligestille folk, der er medlemmer af fagforeninger, og folk, der ikke er det. Nej, det vil vi ikke. Vi har sådan set ikke noget imod, at man fjerner det faste lønmodtagerfradrag og beholder fradraget for fagforeningskontingent – tværtimod, det står faktisk i vores eget skatteprogram – men det, vi har noget imod, er, at man fjerner fradrag, som også bruges af lavtlønnede, og samtidig hæver trækprocenten for de lavtlønnede, så nettoresultatet bliver et tab for store grupper af dem. Det er den sammenhæng, vi hele tiden har været imod.

Både hr. Stavad og hr. Lykketoft kommer i dag med den påstand, at SF selvfølgelig i deres hjerte nok er tilhængere af skattereformen, men af agitatoriske grunde eller for at hugge stemmer fra socialdemokratiet, eller